

ΕΠΕΤΕΙΟΙ ΕΝΘΥΜΗΣΗΣ ΚΑΙ ΜΝΗΜΗΣ

“Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΦΛΩΡΙΝΑΣ”

υποστρατήγου ε.α. Νικολάου Ζαρκάδα

Εισαγωγή

Φεβρουάριος 2026 Συμπληρώνονται εβδομήντα επτά χρόνια από την αποφράδα εκείνη νύκτα της 11/12 Φεβρουαρίου 1949, κατά την οποία οι ξενοκίνητες ανταρτικές δυνάμεις του αποκαλούμενου Δημοκρατικού Στρατού οργάνωσαν, προσπάθησαν, σχεδίασαν, επεδίωξαν και ενήργησαν από της 03:30 ώρας της 12.2.1949 και στη συνέχεια το διήμερο 12 και 13 Φεβρουαρίου σφοδρές και αλληπάλληλες επιθετικές ενέργειες για την κατάληψη της πόλης της Φλώρινας προκειμένου να εγκαταστήσουν σ’ αυτή την λεγόμενη “Κυβέρνηση του Βουνού”

Διεξαγωγή της Μάχης

Οι ανταρτικές δυνάμεις περίπου έξι έως επτά χιλιάδες εξαπέλυσαν αιφνιδιαστική επίθεση και επεδίωξαν την κατάληψη της πόλης της Φλώρινας, λόγω της σπουδαίας στρατηγικής της θέσης και της εγγύτητας προς τα βόρεια σύνορα της Πατρίδας μας. Την Φλώρινα υπερασπίζονταν περίπου τέσσερις έως πέντε χιλιάδες άνδρες του Εθνικού Στρατού υπό την διοίκηση του υποστρατήγου Νικολάου Παπαδόπουλου, του θρυλικού “Παππού”, διοικητού της 2ας Μεραρχίας Πεζικού.

Οι συγκρούσεις υπήρξαν ιδιαίτερα σφοδρές και φονικές. Διεξήχθησαν τόσο μέσα στην πόλη, όσον και στα πλησίον αυτής υψώματα. Παρά την αρχική διείσδυση των ανταρτών, η αντίσταση του Εθνικού Στρατού, με την χρήση των συγκροτημένων δυνάμεων του επέτυχε την αντιμετώπισή τους και τους προξένησε βαριές απώλειες με άμεσο αποτέλεσμα την υποχώρησή τους και την εγκατάλειψη της συνέχειας των προσπαθειών τους.

Οι απώλειες των ανταρτικών δυνάμεων σε νεκρούς, τραυματίες και αιχμαλώτους υπερέβησαν τις δύο χιλιάδες, με συνέπεια η μάχη της Φλώρινας να είναι μια από τις πλέον αιματηρές του Εμφυλίου Πολέμου. Απώλειες βέβαια είχε και ο Εθνικός Στρατός σε σημαντικά μικρότερο αριθμό.

Ενθύμηση και Μνήμη

Η Ένωση Αποστράτων Αξιωματικών Στρατού {Ε.Α.Α.Σ.} διαθέτει ιστορική μνήμη, την οποία δεν πρόκειται ποτέ να απαρνηθεί με συνέπεια κάθε χρόνο, τον μήνα Φεβρουάριο αποτίνει ειλικρινή φόρο μνήμης, τιμής και ευγνωμοσύνης στους πεσόντες αξιωματικούς και οπλίτες και τους αγνοούμενους κατά την φονικότατη μάχη της Φλώρινας, αναπέμπει απλή και απέριπτη επιμνημόσυνη θρησκευτική δέηση και καταθέτει δάφνινο στεφάνι τόσον στο στρατιωτικό νεκροταφείο της πόλης, όσο και στο ηρώο του χωριού Πρώτη.

Για όλους τους πεσόντες και αγνοούμενους, κατά τον τριετή εμφύλιο πόλεμο του αδελφοκτόνου σπαραγμού, που άφησαν τη ζωή τους σε κάποιο πεδίο μάχης

και πότισαν με το αίμα τους το δένδρο της ελευθερίας της Πατρίδας μας, ο στοιχειώδης σεβασμός της ιερής μνήμης τους είναι καθήκον και υποχρέωση όλων των Ελλήνων.

Η τελετή της επιμνημόσυνης δέησης δεν είναι “εορτή μίσους”, αλλά χριστιανική θρησκευτική ιεροτελεστία τιμής μνήμης του ηρωισμού τους, της αυτοθυσίας και της αυταπάρνησης του επέδειξαν στην υπεράσπιση της ανεξαρτησίας, της ελευθερίας και της δημοκρατίας της Πατρίδας μας.

Επίμετρο

Σήμερα, δεν θέλουμε να ζύνουμε πληγές ή να ανασκαλέψουμε τις φρικτές μνήμες του παρελθόντος, αλλά να ξεπεράσουμε τη γραμμή του αίματος, του μίσους και του διχασμού των Ελλήνων, που χάραξε η άφρονα και η αντιεθνική επανάσταση των κομμουνιστοσυμμοριτών στις 31 Μαρτίου 1946.

Η ιστορία του εμφυλίου πολέμου είναι ακόμη νωπή αλλά οφείλουμε να την καταγράψουμε με σύνεση, ψυχραιμία και αντικειμενικότητα, όσο και αν μας θυμώνει, όσο και να θέλουμε μερικές φορές να τη σβήσουμε από την μνήμη μας και να την ξεχάσουμε.

Η μάχη της Φλώρινας αποτελεί μια από τις σημαντικότερες μάχες του Εμφυλίου Πολέμου, περιλαμβάνεται στην τελική φάση του και συνδέεται άμεσα με την αποτυχία των ξενοκίνητων ανταρτικών δυνάμεων να επιτύχουν την κατάληψη της Ελλάδας.

Γενικά, θεωρείται καθοριστική της εξέλιξης του Εμφυλίου, διότι κατέδειξε την αδυναμία των κομμουνιστοσυμμοριτών να καταλάβουν και να διατηρήσουν αστικά κέντρα και αποτέλεσε τον προάγγελο της συντριπτικής τους ήττας τον Αύγουστο του 1949 και συνεπώς συνέβαλε αποφασιστικά στο τέλος του Εμφυλίου Πολέμου.

Ας μην ξεχνάμε ότι, παρά την απόσταση των εβδομήντα επτά ετών, που μας χωρίζουν από τα τραγικά γεγονότα της σύγχρονης ιστορίας μας, το μέλλον της Πατρίδας μας συνδέεται άρρηκτα με την ιστορική τους μνήμη. Αυτή την μνήμη, σαν θέλουμε να έχουμε μέλλον οφείλουμε να τη διατηρήσουμε άσβεστη. Πάντοτε να ενθυμούμεθα το τι έχει υποστεί η Ελλάδα από τις αιματηρές κομμουνιστικές απόπειρες επιβολής της ιδεολογίας τους.

Ευχαριστώ για τη φιλοξενία.

Θεσσαλονίκη, Φεβρουάριος 2026.